

assistenter skulle være berettiget til denne virksomhed. Man har heller ikke ment at have tilstrækkelige grunde for gennemførelse af en sådan eneret.

Man skal desuden henvisse til bemærkningerne til § 13.

Til § 7.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den, der gælder for f. eks. læger og sygeplejersker.

Man har fundet det rigtigst i stk. 2 udtrykkeligt at fastslå, at terapeutisk aktivitet aldrig må iværksættes eller ændres uden lægeordination, heller ikke for så vidt angår ergoterapeuter. Bestemmelsen svarer til de af lægeforeningen hidtil fulgte regler for terapiassistenter. Det har været forudsat, at ordene „foretage sygebehandling“ har samme indhold som det i lægelovens kap. VI om kvaksalveri anvendte udtryk „tager syge i kur“ (§§ 24, 26 og 27).

Til § 8.

Bestemmelsen om tavshedspligt svarer til § 6 i lov om sygeplejersker. Da nærværende lovforslag

ikke forbeholder terapiassistentvirksomhed for de autoriserede terapiassistenter, er det nødvendigt at optage en udtrykkelig lovbestemmelse om tavshedspligt om privatlivet tilhørende hemmeligheder. Dette betyder tillige, at terapiassistenter bliver sidestillet med sygeplejersker og jordemødre med hensyn til muligheden for vidneudelukkelse, jfr. retsplejelovens § 170, stk. 3.

Til § 9.

Der kan i henhold til denne bestemmelse bl. a. fastsættes regler, hvorefter der kan afkræves terapiassistenter indberetninger, anmeldelser m. v.

Til § 13.

Man har fundet det rimeligt helt at sidestille de af lægeforeningen meddelte autorisationer med de i henhold til denne lov meddelte, uden at det er nødvendigt, at de af lægeforeningen autoriserede terapiassistenter ansøger herom.